

אֵלֶיךָ, כְּלוּמֵר יִסְתַּלֵּק, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח רוּנָא בְּעֵלְמָא על זה
 התפלל משה רבנו ע"ה, ישא ה' כלומר לשון סילוק והגבהה דהיינו סילוק פני הזעם שלא
 ימצא רוגז ובעס בעולם. תַּאנַּא, כְּלֵהוּן נְהוּרִין דְּאִתְנַהֲרִין מֵעֵתִיקָא
 קְדִישָׁא, אִתְקְרוּן חֲסִדֵי קְדָמָי למדנו כי כל האורות המאירים מא"א,
 נקראים חסדים ראשונים, והענין הוא כי גם בפני א"א מאירים החסדים דדעת שלו, ואורות
 אלו דחסדים דדעת, הנמשכים מפני א"א לפנים דז"א, נקראים חסדים הראשונים שבכל עולם
 האצילות. וּבְגִין אֵינוֹן, נְהֲרִין כָּל אֵינוֹן חֲסִדֵי עוֹלָם ובסיבתם
 מאירים כל אותם החסדים דז"א שנקראים "חסדי עולם", כי ז"א נקרא עולם כנודע.

התיקון הששי דתיקוני דיקנא דז"א שנקרא "ונקה" והוא מחצי
 עובי הזקן הנגלה מהפה ולמטה

תְּקוּנַא שְׁתִּיתָא הַתִּיקוֹן הַשְּׁשִׁי דְּתִיקוּנֵי דִיקְנַא דְּז"א. נְפִיק שְׁעָרָא,
 כְּחַד חוּטָא דְשַׁעְרֵי בְּסַחְרֵינִיה דְּדִיקְנַא הוא שיוצאות
 שערות וצומחות כמו חוט אחד, ושורה אחת של שערות, סביב שבולת הזקן, סביב הסנטר,
 והוא כמו מזל העליון דא"א, שהן כל השערות שעל הזקן הנראות למעלה מצד חוץ על
 כולם. (ס"א) וְתִלְיִין עַד רִישָׁא דְמַעוּי, וְלֹא נְחִית עַד טְבוּרָא
 וְהָן תְּלוּיּוֹת וּמְשׁוּלְשׁוֹת עַד רֹאשׁ הַמַּעִיִּים, וְלֹא יוֹרְדוֹת עַד הַטְּבוּר כְּמוֹ בַּא"א, תַּאנַּא
 תְּקוּנַא דָּא הוּא דְאַקְרִי) פֶּאֶת הַזָּקֵן למדנו, שהתיקון הזה הששי נקרא
 "פאת הזקן", כי יש בזקן ה' פאות כנגד ה' חסדים וְאִיהוּ חַד מִחֲמֵשׁ פְּאִין,
 דְּתִלְיִין בְּחֶסֶד (וּבְרַחֲמֵי), וְלֹא אַבְעֵי לְחַבְלָא הָאֵי חֶסֶד, כְּמָה

הלימוד היומי

דְּאֵתְמַר והוא אחד מחמש פאות שתלויות בחסד, ואין מן הראוי לגלחה ולהשחית פאה זו שהיא בחינת חסד, כמו שלמדנו לעיל בתיקוני דיקנא דא"א. **וּבְגִין כִּדְ,** (ויקרא יט) **לֹא תִשְׁחִית אֵת פֶּאת זְקִנְךָ כִּתִּיב** ולכן הוזהרה התורה הקדושה, לא תשחית את פאת זקנך שהיא בחינת חסד.

התיקון השביעי "פוקד" שהוא הפה הפנוי משערות

תְּקוּנָא שְׁבִיעָא התיקון השביעי דתיקוני דיקנא דז"א הנקרא "פוקד". **וְלֹא תִלְיִין שַׁעֲרָא עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא אֶתְפְּנֵי מִכָּל**

סְטְרוֹי שאין השערות של השפה העליונה תלויות ומשולשלות על הפה, ועוד שהפה

פנוי משערות מכל צדדיו, דהיינו שלא צומחות שערות בשפתיים האדומות, **וְיִתְבִּין**

שַׁעֲרֵין בְּתִקּוּנָא סְחֹר סְחֹר לִיה ויושבות השערות מתוקנות ומסודרות,

סביב סביב הפה. **קוּם רַבִּי יְהוּדָה** וביקש רבי שמעון מרבי יהודה, בבקשה קום

ובאר לנו התיקון הזה. **קָם רַבִּי יְהוּדָה, פָּתַח וְאָמַר,** (דניאל ד)

בְּגִזְרַת עִירִין פְּתִיגְמָא קם רבי יהודה כמו שאמר לו רשב"י, ופתח ואמר בשבח

הפה, הנה הבתי דינים של מעלה נקראים "עירין", וז"ש הגזירות של הבתי דינים תלויים

בפתגמא ובדיבור של הפה דז"א, והרי הכל תלוי בפה של ז"א. **כִּמְה אֶלְף רַבָּן**

מִתְנַשְׁבֵּן (ס"א מִתְנַשְׁבֵּן) **וּמִתְקַיִימָן בְּהַאי פּוּמָא, וְתִלְיִין מִנְיָה,**

וְכִלְהוֹן אֶקְרוּן פֶּה וכמה אלף רבבות מלאכים, חיים ונוזנים ומושכים נשימתם

ומתקיימים בזה הפה, וכולם תלויים ומושרשים ממנו, וכל המלאכים הללו נקראים פה.

הָרָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים לג) **וּבְרוּחַ פִּיו כָּל עֲבָאָם** וברוח פיו

הלימוד היומי

ובהבל פיו דז"א, נבראו כל צבאות השמים. וימהוּת רוחא דנפיק
מפומא, מתלבשין כל אינון דלבר, דתליין מהאי פומא

ומאותו הרוח היוצא מפה דז"א שהם ז' הבלים דקהלת, מתלבשים בהם כל אלו המלאכים
דבי"ע שהם לבר מאצילות, שהם תלויים ומושרשים בזה הפה. וימהוּת פומא (ס"א

רוחא) כד אתפשט האי רוחא, מתלבשין ביה פמה נביאי
מהימנא, וכלהו פה יי אתקרון ומזה הפה דז"א, כאשר מתפשט ההבל

היוצא מהפה שהוא הרוח היוצא ויורד עד נצח והוד של ז"א ושל נוק', מתלבשים בו וניזונין
ממנו כמה נביאי אמת. והוא עצמו רוח הקודש השורה על הנביאים ומדבר עמהם וכל אלו
הנביאים נקראים "פה ה'", כי הם מקבלים הנבואה מפה דז"א על ידי נצח והוד. ובאתר

דרוחא נפיק, לא אתערבא מלה אחרא ובמקום שיוצא הרוח
מהפה דז"א, אין ראוי להתערב עמו אור אחר, וכדי שלא יתעכב ביציאתו, ולכן הפה פנוי

משערות, ואין גדלות על השפתיים שערות וכלהו (פיות) מחפאן
לאתלבשא בההוא רוחא דנפיק וכל הנביאים וכל המתלבשים ברוח

הפה, מחכים שיפתח פה דז"א, כדי שיתלבשו בו ויקבלו ממנו רוח נבואה. והאי
תקונא שליטא על כלהו שיתא וזה התיקון השביעי של הפה, שולט

על כל הששה תיקונים הקודמים לו, כי כולם מקבלים הארה משבעה הבלים היוצאים מן
הפה. משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאחדן כי מן התיקון הזה

מתקיימים כולם ונאחזים בו ויונקים ממנו. ובגיני כד שערותי שקילין
סותרניה דפומא ולכן השערות שמסביב הפה שלו, שוות ושקולות סביב הפה,

ואינן משולשלות ואינן יורדות על הפה, וכן אין צומחות שערות על האודם כלל, וכל זה כדי

שיהיה להבל נחת לצאת ויוכלו התיקונים כולם להינות ממנו. **וְאֶת־פְּנֵי מִכַּל סְטָרוֹי** והתפנה הפה הזה מכל צדדיו ואין בו שערות כלל, (והאי תקונא שליטא על בללו, משום דהקא מתקיימן בללו ומתאחדין). **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִידְ אַנְתָּ לְעֵתִיקָא קְדִישָׁא** אמר רבי שמעון לרבי יהודה, ברוך אתה לא"א שהוא עתיקא קדישא.

התיקון השמיני התיקוני דיקנא דז"א שנרא "על שלשים" והוא שערות קטנים דחפיין על גרונא

תְּקוּנָא תְּמִינָא, דְּנַחְתִּין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת דְּיִקְנָא, מְחַפִּיין קְדָלָא דְלָא אֶתְחִי התיקון השמיני דדיקנא דז"א,

שירודות וצומחות שערות תחת הזקן, כלומר תחת התיקון התשיעי שהוא העובי התחתון של הזקן, ויוצאות שם שערות קטנות ומחפיין ומכסות את הגרון כדי שלא יתאחוזו הדינים, ואע"פ שבפשטות לשון קודלא הוא העורף וא"כ מה שייך שהדיקנא שבצד הפנים תכסה העורף מפה נלמד "שהקודלא" זה כל הגרון שהרי גרון גי' ג' אלהים המתגלים שם ולכן צריך לכסות הגרון הנקרא ג"כ קודלא כדי שלא יתאחוזו ממנו הדינים. **דְּתִנְיָא,**

אֵין לְמַעְלָה לָא עֶרְף וְלָא עֲפוּי שלמדנו, שאין למעלה בד"א, לא עורף כלומר לא רואים את העורף, כי הוא מכוסה ע"י קוצא דשערי שיוצא באחורי רישא דז"א, ולא עפוי וכאילו בתוך אפוי, פירוש, ולא פנים של העורף שהוא גרון שהוא ג"כ מכוסה ע"י התיקון השמיני, **וּבְזִמְנָא דְאַנְחָ (ס"א דְנֶצַח) קְרַבִּי אֶתְחִי.** משום **לְאַחְזָא וּבִוְרְתָא** ובזמן שעושה ז"א מלחמה עם החיצונים, שרוצה